

عنوان مقاله:

تبیین جایگاه گره های شهری در پایداری اجتماعی بافت های تاریخی نمونه موردی کاشان

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی عمران، معماری و مدیریت توسعه شهری در ایران (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

احمد پوراحمد - استاد، جغرافیا، دانشکده جغرافیا، دانشگاه تهران، تهران،

محسن کلانتری - دانشیار، جغرافیا، دانشکده جغرافیا، دانشگاه تهران، تهران

رحمت اله فرهودی - استادیار دانشکده جغرافیا دانشگاه تهران تهران

امیر اشنویی - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشکده جغرافیا، دانشگاه تهران، تهران

خلاصه مقاله:

پایداری اجتماعی یک مفهوم در حال تکامل در اقدامات و راهبردهای برنامه ریزی شهری در جهان توسعه یافته و در حال توسعه است. پژوهش حاضر با هدف بررسی تاثیر گره های شهری در پایداری اجتماعی بافت های تاریخی در شهر کاشان انجام شده است. جامعه آماری پژوهش تعداد 45552 نفر ساکنان شش محله بافت های تاریخی کاشان می باشند. بدین منظور، با استفاده از فرمول نمونه گیری و با ابزار پرسشنامه دیدگاه های 364 نفر از ساکنان بافت های تاریخی کاشان جمع آوری و تحلیل شد. تحلیل یافته های پژوهش بیانگر آن است که گره های شهری یک ارتباط منطقی مابین نیازهای رفتاری کاربران فضا و قابلیت های محیط در بافت های تاریخی ایجاد می کند. این گره ها عامل افزایش انگیزه مردم در جذب به درون بافت و افزایش حضور آنها می شود و زندگی اجتماعی مداوم را که به علت نزول کیفیت های شهری در بافتهای تاریخی کم رنگ شده، تا سر حد امکان تقویت می نماید و در نتیجه مشارکت، تعلق خاطر و دلبستگی، سرمایه اجتماعی و عدالت اجتماعی افزایش یافته و در نهایت موجب ارتقای کیفیت پایداری اجتماعی ساکنین می شود.

کلمات کلیدی:

گره شهری، پایداری، پایداری اجتماعی، بافت تاریخی شهر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/847930>

